گفت‌وگو

صدیقه بیران، مدیر روابط عمومی وزارت نیرو با اشاره به طرح‌های مشترک با آموزش و پرورش تاکید کرد

باید بچه‌ها را نگهبان آب کنیم

صدیقه بیران استاد ارتباطات است. او در پاسخ به این پرسش که چگونه می‌توان مسأله آب را به گفتمان رایج مردم کشاند تا تأثیرگذار شود، می‌گوید: باید ببرسیم ادبیات عامه را کی شکل می‌دهد؟ امروز رسانه آن را شکل می‌دهد. مردم به راحتی با دیدن چند تا سریال گفتارشان عوض می‌شود. نقل قول‌های روزمره مردم از فیلم‌ها و سریال‌ها بیرون می‌آید و در زبان مردم قرار می‌گیرد. حال اگر رسانه‌ها به سبک صحیح پیش بروند و این نکات را در زندگی عادی مردم جاری کنند و با هر کسی با زبان خودش صحبت کنند، این پیام‌ها منتقل می‌شود. با این استاد از ارتباطات درباره پیشنهاد روزنامه اعتماد مبنی بر اینکه با عنوان «نگهبان آب» گفتمانی برای تبادل بیشتر اطلاعات شکل دهیم، صحبت کردیم که در ادامه مشروح دیدگاه‌های او را می‌خوانید.

■ چرا یک روز در تابستان به عنوان روز ملی آب انتخاب نشده است. دست‌کم اگر قرار بیشتری بر اذهان مردم می‌توانست داشته باشد تا روزی در فصل زمستان و دم نوروز که معمولا بارندگی داریم و هوا بهاری می‌شود.

روز جهانی آب روز ۲ فروردین ۲۲ مارس است که از سال ۱۹۹۲ در سازمان ملل تصویب شده است. ایرانی‌ها یک نگاه ایستا سنتی «روز ملی آب» را در تقویم جای داده‌اند و اتفاق بارگذاری صنعت، معدن و کشاورزی با تکیه بر این مفهوم که ۱۳ اسفند به عنوان «نوروز آب»، روزی است که ایرانیان باستان هر ساله به کنار چشمه‌ها و رودها می‌رفتند و با بریا کردن مراسم‌های خاص، عطر و گلاب در آب‌ها می‌افشاندند. برگزاری همایش بزرگداشت ابوریحان بیرونی در کنار خانه تکانی هم شهری و هم روستایی است و این می‌تواند بر میزان مصرف آب شرب و جلوگیری از هدررفت آن تاثیرگذارد. به نظر من فاصله خوبی است تا عید که زندگی جدیدی آغاز می‌شود، کاری برای آب شکل بگیرد.

■ روزنامه اعتماد سال گذشته با پیشنهاد «هشتگ نگهبان آب» تلاش کرد آغازگر یک جریان اجتماعی باشد. از سوی دیگر با وجود آنکه زندگی ما با آب عجین شده است در میان ادبیات روزمره و فرک‌گوهای مردم آب کمتر جایگاهی دارد. فکر می‌کنید، می‌توانیم از فاصله بین ۱۲ اسفند تا ۲ فروردین استفاده کنیم تا بیشتر به آب بپردازیم و به نوعی نگهبان آب باشیم؟

موضوع آب سهل و ممتنع است و اینکه چگونه می‌توان در ادبیات مردم آن را افزایش داد به چگونگی استفاده از رسانه اطلاعات برمی‌گردد اما وقتی صحبت به وفور در اختیار است و همواره در دسترس، آدمی کمتر به آن فکر می‌کند. مثل سلامتی که تازه وقتی مریض می‌شویم به فکر سلامتی می‌افتیم. مثل سلامتی که تازه وقتی مریض می‌شویم به فکر سلامتی می‌افتیم. اتفاقا من فکر می‌کنم از سال قبل یا بیشتر نشش‌های آبی و آرامش خشکسالی و آرامش بیشتر حسش کرده‌اند. بنابراین فکر می‌کنم عوارض خشکسالی‌ها و تغییرات اقلیمی تلنگری باشد به اینکه بیشتر ارزش آب را حس کنند.

> موضوع آب سهل و ممتنع است و اینکه چگونه می‌توان در ادبیات مردم آن را افزایش داد به چگونگی استفاده از رسانه اطلاعات برمی‌گردد اما وقتی چیزی به وفور در اختیار است و همواره در دسترس، آدمی کمتر به آن فکر می‌کند. مثل سلامتی که تازه وقتی مریض می‌شویم به فکر سلامتی می‌افتیم.

درستی است. اساسا رسانه می‌تواند با ترفندهایی چون انعکاس دیدگاه‌های مختلف و استفاده از تکرار یک موضوع فنی را به ذهن افراد بنشاند. می‌تواند از همین طریق موضوعی را مسأله کند. باید ببینیم رسانه‌های ما کجای این کار هستند و چه دغدغه‌هایی دارند. این موضوع جزو مقوله‌های منافع ملی است و اتفاقا اگر مردم را کمتر در گیر حوزه‌های سیاسی کنیم آن وقت موضوعات اصلی نظیر آب فراموش نمی‌شوند. نکته دیگر این است که طی همه این سال‌ها کمتر ارزش اقتصادی آب برای مردم ملموس بوده و مردم نمی‌دانند که آب به عنوان یک کالای اقتصادی همیشه در دسترسشان نخواهد بود و باید از آن مراقبت کنند. گفته آب به عنوان یک کالای سال‌ها با شکل گیری دولت مدرن مردم خیلی راحت آب را به دست آورده‌اند و البته وظیفه دولت‌ها هم تامین آب بوده است. اما ما در نگهداشت آب وظایفی داریم. بنابراین وظیفه نگهبانی از آب در تک تک آدم‌ها باید نهادینه شود و قطعا نسل بعد اگر متوجه این اهمیت نشود، بدتر از ما و بی‌توجه‌تر یا مسرف‌تر از ما خواهد بود.

■ با این توضیحات چگونه می‌توان آب را به ادبیات عامه انتقال داد. در این چند سال اخیر حتی با وجود داخل شدن جامعه‌شناسان به بحث آب هنوز نتوانسته‌اند، موضوع را عامی کنند به گونه‌ای که مردم درباره آب حرف بزنند و به نوعی دانش عمومی برای آب و نگهبانی از آب شکل بگیرد.

باید ببرسیم ادبیات عامه را کی شکل می‌دهد؟ امروز رسانه آن را شکل می‌دهد. مردم به راحتی با دیدن چند تا سریال گفتارشان عوض می‌شود. نقل قول‌های روزمره مردم از فیلم‌ها و سریال‌ها بیرون می‌آید و در زبان مردم قرار می‌گیرد. حال اگر رسانه‌ها به سبک صحیح پیش بروند و این نکات را در زندگی عادی مردم جاری کنند و با هر کسی با زبان خودش صحبت کنند، این پیام‌ها منتقل می‌شود. با این استاد از ارتباطات درباره پیشنهاد روزنامه اعتماد مبنی بر اینکه با عنوان «نگهبان آب» گفتمانی برای تبادل بیشتر اطلاعات شکل دهیم، صحبت کردیم که در ادامه مشروح دیدگاه‌های او را می‌خوانید.

■ چرا یک روز در تابستان به عنوان روز ملی آب انتخاب نشده است. دست‌کم اگر قرار بیشتری بر اذهان مردم می‌توانست داشته باشد تا روزی در فصل زمستان و دم نوروز که معمولا بارندگی داریم و هوا بهاری می‌شود.

روز جهانی آب روز ۲ فروردین ۲۲ مارس است که از سال ۱۹۹۲ در سازمان ملل تصویب شده است. ایرانی‌ها یک نگاه ایستا سنتی «روز ملی آب» را در تقویم جای داده‌اند و اتفاق بارگذاری صنعت، معدن و کشاورزی با تکیه بر این مفهوم که ۱۳ اسفند به عنوان «نوروز آب»، روزی است که ایرانیان باستان هر ساله به کنار چشمه‌ها و رودها می‌رفتند و با بریا کردن مراسم‌های خاص، عطر و گلاب در آب‌ها می‌افشاندند. برگزاری همایش بزرگداشت ابوریحان بیرونی در کنار خانه تکانی هم شهری و هم روستایی است و این می‌تواند بر میزان مصرف آب شرب و جلوگیری از هدررفت آن تاثیرگذارد. به نظر من فاصله خوبی است تا عید که زندگی جدیدی آغاز می‌شود، کاری برای آب شکل بگیرد.

■ روزنامه اعتماد سال گذشته با پیشنهاد «هشتگ نگهبان آب» تلاش کرد آغازگر یک جریان اجتماعی باشد. از سوی دیگر با وجود آنکه زندگی ما با آب عجین شده است در میان ادبیات روزمره و فرک‌گوهای مردم آب کمتر جایگاهی دارد. فکر می‌کنید، می‌توانیم از فاصله بین ۱۲ اسفند تا ۲ فروردین استفاده کنیم تا بیشتر به آب بپردازیم و به نوعی نگهبان آب باشیم؟

موضوع آب سهل و ممتنع است و اینکه چگونه می‌توان در ادبیات مردم آن را افزایش داد به چگونگی استفاده از رسانه اطلاعات برمی‌گردد اما وقتی چیزی به وفور در اختیار است و همواره در دسترس، آدمی کمتر به آن فکر می‌کند. مثل سلامتی که تازه وقتی مریض می‌شویم به فکر سلامتی می‌افتیم. اتفاقا من فکر می‌کنم از سال قبل یا بیشتر نشش‌های آبی و آرامش خشکسالی و آرامش بیشتر حسش کرده‌اند. بنابراین فکر می‌کنم عوارض خشکسالی‌ها و تغییرات اقلیمی تلنگری باشد به اینکه بیشتر ارزش آب را حس کنند.

اتفاقا صدیقه‌وجبی در کار خانه تکانی هم شهری و هم روستایی است و این می‌تواند بر میزان مصرف آب شرب و جلوگیری از هدررفت آن تاثیرگذارد. به نظر من فاصله خوبی است تا عید که زندگی جدیدی آغاز می‌شود، کاری برای آب شکل بگیرد.

■ روزنامه اعتماد سال گذشته با پیشنهاد «هشتگ نگهبان آب» تلاش کرد آغازگر یک جریان اجتماعی باشد. از سوی دیگر با وجود آنکه زندگی ما با آب عجین شده است در میان ادبیات روزمره و فرک‌گوهای مردم آب کمتر جایگاهی دارد. فکر می‌کنید، می‌توانیم از فاصله بین ۱۲ اسفند تا ۲ فروردین استفاده کنیم تا بیشتر به آب بپردازیم و به نوعی نگهبان آب باشیم؟

موضوع آب سهل و ممتنع است و اینکه چگونه می‌توان در ادبیات مردم آن را افزایش داد به چگونگی استفاده از رسانه اطلاعات برمی‌گردد اما وقتی چیزی به وفور در اختیار است و همواره در دسترس، آدمی کمتر به آن فکر می‌کند. مثل سلامتی که تازه وقتی مریض می‌شویم به فکر سلامتی می‌افتیم. اتفاقا من فکر می‌کنم از سال قبل یا بیشتر نشش‌های آبی و آرامش خشکسالی و آرامش بیشتر حسش کرده‌اند. بنابراین فکر می‌کنم عوارض خشکسالی‌ها و تغییرات اقلیمی تلنگری باشد به اینکه بیشتر ارزش آب را حس کنند. اتفاقا اگر قرار باشد روزی روزه مردم از فیلم‌ها و سریال‌ها بیرون می‌آید و در زبان مردم قرار می‌گیرد، حال اگر رسانه‌ها به سبک صحیح پیش بروند و این نکات را در زندگی عادی مردم جاری کنند و با هر کسی با زبان خودش صحبت کنند، این پیام‌ها منتقل می‌شود. با این استاد از ارتباطات درباره پیشنهاد روزنامه اعتماد مبنی بر اینکه با عنوان «نگهبان آب» گفتمانی برای تبادل بیشتر اطلاعات شکل دهیم، صحبت کردیم که در ادامه مشروح دیدگاه‌های او را می‌خوانید.

■ چرا یک روز در تابستان به عنوان روز ملی آب انتخاب نشده است. دست‌کم اگر قرار بیشتری بر اذهان مردم می‌توانست داشته باشد تا روزی در فصل زمستان و دم نوروز که معمولا بارندگی داریم و هوا بهاری می‌شود.

روز جهانی آب روز ۲ فروردین ۲۲ مارس است که از سال ۱۹۹۲ در سازمان ملل تصویب شده است. ایرانی‌ها یک نگاه ایستا سنتی «روز ملی آب» را در تقویم جای داده‌اند و اتفاق بارگذاری صنعت، معدن و کشاورزی با تکیه بر این مفهوم که ۱۳ اسفند به عنوان «نوروز آب»، روزی است که ایرانیان باستان هر ساله به کنار چشمه‌ها و رودها می‌رفتند و با بریا کردن مراسم‌های خاص، عطر و گلاب در آب‌ها می‌افشاندند. برگزاری همایش بزرگداشت ابوریحان بیرونی در کن